

УДК 342.922

DOI: 10.36550/2522-9230-2025-18-360-364

Джафарова Олена В'ячеславівна,

доктор юридичних наук, професор,

Харківський національний університет внутрішніх справ,
кафедра адміністративної діяльності ННІ № 3 (завідувач)

olenadzhafarova@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-4201-0218

Шатрава Сергій Олександрович,

доктор юридичних наук, професор,

Харківський національний університет внутрішніх справ,
науково-дослідна лабораторія з проблем

досудового розслідування ННІ № 1 (завідувач)

sergshatrava@gmail.com

ORCID ID: 0000-0002-7072-961X

Федоренко Віталій Леонідович,

викладач кафедри забезпечення державної безпеки

Національної академії Національної гвардії України

Fedor.0202@ukr.net

ORCID ID: 0009-0008-8979-5343

ПИТАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ

У науковій статті здійснено узагальнення наукової думки щодо розуміння дисциплінарної відповідальності як особливого виду юридичної відповідальності державних службовців, що має на меті забезпечення ефективності службової діяльності. Відзначено, що дисциплінарна відповідальність посадових осіб дипломатичної служби України має низку специфічних особливостей, обумовлених їхнім особливим міжнародно-правовим статусом та необхідністю захисту національного іміджу.

Відзначено, що дисциплінарна відповідальність є невід'ємною частиною правового статусу посадових осіб дипломатичної служби та ключовим інструментом зміцнення службової дисципліни. Проте, попри її важливість, чинний Закон України «Про дипломатичну службу» містить значні прогалини, що створюють ризик суб'єктивного застосування стягнень через відсилки до загального трудового законодавства. Наголошено, що в нормах чинного законодавства відсутній чіткий перелік спеціальних дисциплінарних проступків, пов'язаних зі шкодою іміджу чи порушенням ротації, що є критичним для специфіки дипломатичної роботи. Наголошено на необхідності удосконалення правового регулювання дисциплінарної відповідальності посадових осіб дипломатичної служби України, шляхом внесення змін до норм чинного законодавства або прийняття спеціалізованого нормативного акту, що забезпечить повну регламентацію процедур, вичерпний перелік проступків та усуне неоднозначні тлумачення.

Ключові слова: дисциплінарна відповідальність, дисципліна, дисциплінарний проступок, посадова особа, дипломатичні службовці, дипломатичні посади, дипломатична служба, дипломатичні установи, дипломатичні функції, консульські функції, консульські установи, міжнародне співробітництво.

Dzhafarova O., Shatrava S., Fedorenko V. ISSUE OF DISCIPLINARY RESPONSIBILITY OF OFFICIALS OF THE DIPLOMATIC SERVICE OF UKRAINE: ISSUE OF TODAY

The scientific article summarizes scientific opinion on the understanding of disciplinary responsibility as a special type of legal responsibility of civil servants, which is aimed at ensuring the effectiveness of official activities. It is noted that the disciplinary responsibility of officials of the diplomatic service of Ukraine has a number of specific features due to their special international legal status and the need to protect the national image.

It is noted that disciplinary responsibility is an integral part of the legal status of officials of the diplomatic service and a key tool for strengthening official discipline. However, despite its importance, the current Law of Ukraine "On Diplomatic Service" contains significant gaps that create the risk of subjective application of penalties through references to general labor legislation. It is emphasized that the current legislation does not contain a clear list of special disciplinary offenses related to damage to the image or violation of rotation, which is critical for the specifics of diplomatic work. The need to improve the legal regulation of disciplinary liability of officials of the diplomatic service of Ukraine by amending the norms of current legislation or adopting a specialized regulatory act that will ensure full regulation of procedures, an exhaustive list of offenses and eliminate ambiguous interpretations is emphasized.

Keywords: disciplinary liability, discipline, disciplinary offense, official, diplomatic officials, diplomatic positions, diplomatic service, diplomatic institutions, diplomatic functions, consular functions, consular institutions, international cooperation.

Постановка проблеми. В умовах повномасштабної агресії та прагнення України до повноправного членства в Європейському Союзі та НАТО, дипломатична служба стає одним із ключових інструментів захисту національних інтересів. Вона відповідає за формування міжнародної коаліції на підтримку України, забезпечення поставок зброї, залучення фінансової допомоги та інформаційну протидію ворожій пропаганді. Професіоналізм та бездоганна репутація кожного дипломата є критично важливими для виконання цих завдань. Будь-який дисциплінарний проступок може завдати значної шкоди міжнародному іміджу України та підірвати довіру партнерів. Тому дослідження механізмів, які забезпечують високий рівень дисципліни, є надзвичайно актуальним.

Незважаючи на існування спеціального Закону України «Про дипломатичну службу», чинне законодавство не забезпечує всебічного та ефективного регулювання дисциплінарної відповідальності. Можемо констатувати, що норми чинного законодавства не завжди містять вичерпний перелік дисциплінарних проступків, що дає підстави для суб'єктивного тлумачення та ухвалення рішень, які можуть бути оскаржені в суді. В той же час, процедурний порядок проведення службових розслідувань є недостатньо деталізованим, що може призводити до порушення прав посадових осіб, затягування процесу та, як наслідок, до неефективності механізму. В цілому вищезазначене тільки актуалізує дослідження дисциплінарної відповідальності посадових осіб дипломатичної служби.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. На важливість досліджуємої проблематики звертали увагу вчені в наукових працях, зокрема:

Т.І. Биркович «Правове регулювання дипломатичної служби в Україні» (2007), І.М. Волков «Організаційно-правовий механізм державного управління забезпеченням безпеки об'єктів дипломатичного призначення в Україні» (2021), Л.В. Заболотна «Механізм адміністративно-правового забезпечення діяльності державного службовця дипломатичної служби України» (2017), О.С. Конопляник «Адміністративно-правові основи охорони дипломатичних представництв іноземних держав в Україні» (2015), Ю.В. Макаренко «Правове регулювання трудових відносин дипломатичних працівників» (2013), А.І. Музика «Правовий статус дипломатичного представництва: питання теорії та практики» (2009), О.В. Селецький «Дипломатичні працівники як спеціальні суб'єкти трудового права» (2015), О.Р. Сторожук «Організаційно-правові засади проходження дипломатичними працівниками дипломатичної служби» (2014), С.А. Федчишин «Дипломатична служба України: організаційно-правові засади» (2021).

Незважаючи на те, що тема дисциплінарної відповідальності посадових осіб є предметом досліджень, дисциплінарна відповідальність посадових осіб дипломатичної служби України вивчається недостатньо, особливо з урахуванням специфіки їхньої діяльності. Тому це дослідження має наукову новизну, оскільки воно зосереджується на унікальних аспектах роботи посадових осіб дипломатичної служби України та пропонує новітні рішення для вдосконалення правового регулювання, що й становить мету наукової статті.

Таким чином, комплексний аналіз проблеми дисциплінарної відповідальності посадових осіб дипломатичної служби України не лише сприятиме вдосконаленню національного законодавства, а й зміцненню авторитету України на міжнародній арені, що є особливо важливим в умовах сучасності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нормами чинного законодавства закріплюється, що дипломатична служба – це державна служба особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності посадових осіб дипломатичної служби, пов'язаній з реалізацією зовнішньої політики України, захистом національних інтересів України у сфері міжнародних відносин, а також прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном [1]. Особливо цікавим є те, що зміст зовнішньої політики, що реалізується посадовими особами дипломатичної служби, полягає у систематичній та цілеспрямованій діяльності із забезпечення національних інтересів держави на міжнародній арені. В цілому для посадових осіб дипломатичної служби зміст зовнішньої політики стає головним критерієм їхньої службової дисципліни. Тому, дисциплінарний проступок найчастіше виникає тоді, коли дії або бездіяльність дипломата суперечать або шкодять реалізації цих пріоритетних завдань зовнішньої політики.

В цілому відносини, що виникають у зв'язку із відповідальністю посадових осіб дипломатичної служби, регулюються Законом України «Про дипломатичну службу», Законом України «Про державну службу» [2] та іншими актами законодавства України.

Науковий пошук вбачаємо розпочати із загального розуміння дисциплінарної відповідальності посадових осіб органів публічної влади з подальшим розумінням саме дисциплінарної відповідальності посадових осіб дипломатичної служби України, оскільки прозорий і справедливий порядок притягнення до відповідальності за посадові зловживання запобігає корупційним ризикам та підвищує довіру суспільства до дипломатичного корпусу.

Так, І.І. Задоя визначає дисциплінарну відповідальність як особливий вид юридичної відповідальності, що застосовується до державних службовців спеціальним суб'єктом, за вчинення ними дисциплінарного проступку, характеризується специфічним та чітким механізмом реалізації та полягає у застосуванні до державних службовців закріплених законодавством санкцій: дисциплінарних стягнень, що полягають у зобов'язанні державних службовців зазнати певних обмежень особистого, матеріального чи організаційного характеру [3, с. 110].

А.О. Собакарь звертає увагу, що правопорушення державних службовців, у тому числі

дисциплінарні проступки, характеризуються підвищеним рівнем шкідливості для інтересів держави, правопорядку, конституційних прав і свобод людини та громадянина. Дисциплінарна відповідальність державних службовців є одним із заходів забезпечення ефективного функціонування інституту державної служби в Україні [4, с. 610-611].

К.П. Владовська визначає, що дисциплінарна відповідальність державних службовців є інститутом трудового права, що полягає в застосуванні негативних наслідків правового характеру до винної особи в разі вчинення нею дисциплінарного проступку, з метою відшкодування шкоди, припинення та попередження порушень службової дисципліни в майбутньому. Досліджуваний інститут зазнав суттєвого реформування з моменту створення та нині потребує подальшого удосконалення в таких аспектах: 1) усунення законодавчої колізії та дублювання положень щодо визначення дисциплінарної відповідальності державного службовця (ст. 64 Закону України «Про державну службу») і підстави для притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності (ст. 65 Закону); 2) скасування вичерпного переліку видів дисциплінарних проступків та встановлення можливості розширеного їх тлумачення; 3) розширення переліку дисциплінарних стягнень шляхом доповнення його штрафом; 4) встановлення змоги застосовувати альтернативні дисциплінарні стягнення за конкретно вчинений дисциплінарний проступок; 5) створити спеціалізований суд щодо притягнення державних службовців до дисциплінарної відповідальності [5, с. 25].

На підставі викладеного, слід погодитися із загальноновизнаним у науці розумінням дисциплінарної відповідальності як особливого виду юридичної відповідальності, що має на меті забезпечення ефективності службової діяльності, необхідно відзначити, що дисциплінарна відповідальність посадових осіб дипломатичної служби має низку специфічних особливостей, обумовлених їхнім особливим міжнародно-правовим статусом та необхідністю захисту національного іміджу.

Так, Т.І. Биркович акцентує увагу, що дипломатична служба як невід'ємна складова державної служби повинна сприяти забезпеченню системного характеру державного управління та програмно-цільового підходу до надання управлінських послуг на основі управлінського професіоналізму, правової компетентності, організованості та дисципліни працівників дипломатичної служби, законності, результативності, раціональності, ефективності їх праці [6, с. 109-110]. Т.І. Биркович звертає увагу, що службова дисципліна в під час проходження дипломатичної служби потребує покращення, оскільки її зниження є наслідком безперервних оргзаходів, недостатньої особистої зацікавленості державних службовців у результатах своєї діяльності й рівною мірою послаблення вимог з боку керівників до себе та своїх підлеглих. Небезпечних обертів набуває правовий нігілізм чиновників, їх нехтування нормами законів та підзаконних актів. Відсутність етичного кодексу держслужбовців призводить до серйозних перекозів у виконанні ними своїх посадових обов'язків. Водночас моральні основи, що забезпечують надійність діяльності посадових осіб, найменше піддані правовому регулюванню. Стан безвідповідальності службовців за недотримання своїх обов'язків, етичних принципів, норм законодавства спричинює негативні наслідки [6, с. 133-134]. Отже, дисципліна та професіоналізм є не просто вимогами, а обов'язковими умовами для перетворення дипломатичної служби на ефективний, системний інструмент досягнення зовнішньополітичних цілей держави.

У свою чергу, С.А. Федчишин в межах монографічного дослідження доводить, що дисциплінарна відповідальність є невід'ємним елементом правового статусу посадових осіб дипломатичної служби. Застосування дисциплінарної відповідальності у поєднанні із заохоченням та іншими заходами здатне сприяти зміцненню службової дисципліни в органах дипломатичної служби [7]. С. А. Федчишин доводить, що на сьогоднішній день маємо законодавчо врегульованим у Законі України «Про дипломатичну службу» спеціальних дисциплінарних проступків посадових осіб дипломатичної служби. Вченим запропоновано виокремити та закріпити перелік спеціальних дисциплінарних проступків у Законі України «Про дипломатичну службу», а саме: 1) відмова посадової особи дипломатичної служби від пропозиції про участь у ротації без поважних причин або від третьої поспіль пропозиції про участь у ротації за наявності поважних причин, а також відмова без поважних причин у встановлені строки виїхати до держави перебування у разі її направлення у довготермінове відрядження або повернутись в Україну у разі її відкликання із довготермінового відрядження; 2) одноразове грубе порушення посадовою особою дипломатичної служби посадових обов'язків, що завдало шкоди іміджу України за кордоном або розвитку відносин з відповідною державою чи міжнародною організацією; 3) вчинення членом сім'ї посадової особи дипломатичної служби, який перебуває разом із нею у державі перебування, дій, які завдали шкоди іміджу України за кордоном або розвитку відносин з відповідною державою чи міжнародною організацією [7].

В той же час, О.Р. Сторожук звертає увагу, що у Законі України «Про дипломатичну службу» відсутній чіткий та вичерпний перелік правопорушень, за які передбачається дисциплінарна відповідальність, і тільки частково передбачені види дисциплінарних стягнень, а щодо інших зроблена відсилка до законодавства про працю, що на думку вченого, призводить до неоднозначних тлумачень положень Закону та відповідно суб'єктивного підходу до питань застосування такого важливого виду забезпечення реалізації правового статусу дипломатичних працівників як відповідальність [8, с. 145-146].

О.В. Селецький наголошує, щоб повною мірою врегулювати питання дисциплінарної відповідальності працівника на дипломатичній службі, замало наявності єдиної статті в Законі, яка фізично не спроможна регламентувати цілий комплекс відносин, що виникають внаслідок порушення трудової

дисципліни. У зв'язку з чим О.В. Селецький пропонує прийняти окремий нормативно-правовий акт «Положення про дисципліну працівників дипломатичної служби», у якому варто пояснити значення термінів «дисциплінарна відповідальність», «дисциплінарний проступок», «дисциплінарне стягнення», встановити вичерпний перелік дисциплінарних проступків, видів заохочень та дисциплінарних стягнень, що застосовуються до працівників дипломатичної служби, порядок їх застосування, а також порядок оскарження дисциплінарних стягнень [9, с. 137].

В продовження вказаному Ю.В. Макаренку наголошує на тому, що суть службової дисципліни, права й обов'язки працівників дипломатичної служби щодо забезпечення й додержання дисципліни, а також види й порядок застосування заохочень і дисциплінарних стягнень має визначати Дисциплінарний статут дипломатичної служби України [10, с. 10].

Висновки. На підставі викладеного можемо констатувати, що вчена спільнота одностайно визнає, що дисциплінарна відповідальність є невід'ємною частиною правового статусу посадових осіб дипломатичної служби та ключовим інструментом зміцнення службової дисципліни. Проте, попри її важливість, чинний Закон України «Про дипломатичну службу» містить значні прогалини, що створюють ризик суб'єктивного застосування стягнень через відсилки до загального трудового законодавства. Науковці (зокрема, С.А. Федчишин і О.Р.Сторожук) доводять, що у законі відсутній чіткий перелік спеціальних дисциплінарних проступків, пов'язаних зі шкодою іміджу чи порушенням ротації, що є критичним для специфіки дипломатичної роботи. У зв'язку з цим, існує нагальна потреба в удосконаленні правового регулювання, яке (О.В. на думку Селецького та Ю.В.Макаренка), має бути реалізоване шляхом прийняття окремого Дисциплінарного статуту або Положення. Такий спеціалізований нормативний акт забезпечить повну регламентацію процедур, вичерпний перелік проступків та усуне неоднозначні тлумачення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про дипломатичну службу: Закон України від 07 червня 2018 № 2449-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2449-19>.
2. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 № 889-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/889-19>.
3. Задоя І.І. Особливості дисциплінарної відповідальності державних службовців. *Правова позиція*. 2024. № 2 (43). С. 106-110.
4. Собакарь А.О. Дисциплінарна відповідальність як різновид юридичної відповідальності державних службовців. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 3. С. 608-611. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-3/140>.
5. Владовська К.П. Актуальні проблеми інституту дисциплінарної відповідальності державних службовців. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія ПРАВО. 2020. Випуск 61 том 1. С. 21-25. DOI <https://doi.org/10.32782/2307-3322.61-1.4>.
6. Биркович Т.І. Правове регулювання дипломатичної служби в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2007. 183 с.
7. Федчишин С. А. Дипломатична служба України: організаційно-правові засади: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2021. 41 с.
8. Сторожук О. Р. Організаційно-правові засади проходження дипломатичними працівниками дипломатичної служби: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2014. 200 с.
9. Селецький О. В. Дипломатичні працівники як спеціальні суб'єкти трудового права: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Дніпропетровськ, 2015. 227 с.
10. Макаренко Ю.В. Правове регулювання трудових відносин дипломатичних працівників: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2013. 205 с.

REFERENCES:

1. Pro dyplomatychnu sluzhbu (June 7, 2018) [On the diplomatic service]: Zakon Ukrainy № 2449-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2449-19>. [in Ukrainian].
2. Pro derzhavnu sluzhbu (December 10, 2015) [On the civil service]: Zakon Ukrainy № 889-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/889-19>. [in Ukrainian].
3. Zadoya, I.I. (2024). Osoblyvosti dystsyplinarnoyi vidpovidal'nosti derzhavnykh sluzhbovtiv. [Peculiarities of disciplinary liability of civil servants]. *Pravova pozytsiya*. № 2 (43). 106-110. [in Ukrainian].
4. Sobakar', A.O. (2023). Dystsyplinarna vidpovidal'nist' yak riznovyd yurydychnoyi vidpovidal'nosti derzhavnykh sluzhbovtiv [Disciplinary liability as a type of legal liability of civil servants]. *Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal*. № 3. 608-611. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-3/140> [in Ukrainian].
5. Vladovs'ka, K.P.(2020) Aktual'ni problemy instytutu dystsyplinarnoyi vidpovidal'nosti derzhavnykh sluzhbovtiv [Current problems of the institute of disciplinary responsibility of civil servants]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu*. Seriya PRAVO. Vypusk 61 tom 1. S. 21-25. DOI <https://doi.org/10.32782/2307-3322.61-1.4>. [in Ukrainian].
6. Byrkovych, T.I. (2007). Pravove rehulyuvannya dyplomatychnoyi sluzhby v Ukraini [Legal regulation of the diplomatic service in Ukraine]: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Zaporizhzhya, 183. [in Ukrainian].
7. Fedchyshyn, S. A. (2021). Dyplomatychna sluzhba Ukrainy: orhanizatsiyno-pravovi zasady [Diplomatic service of Ukraine: organizational and legal foundations]: dys. ... doktora yuryd. nauk: 12.00.07.

Kharkiv, 41. [in Ukrainian].

8. Storozhuk, O. R. (2014). Orhanizatsiyno-pravovi zasady prokhodzhennya dyplomatychnymy pratsivnykamy dyplomatychnoy sluzhby [Organizational and legal principles of diplomatic service by diplomatic employees]: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Kyiv, 200 [in Ukrainian].

9. Selets'kyi, O. V. (2015). Dyplomatychni pratsivnyky yak spetsial'ni sub'yekty trudovoho prava [Diplomatic employees as special subjects of labor law]: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.05. Dnipropetrovs'k, 227 [in Ukrainian].

10. Makarenko, YU.V. (2013). Pravove rehulyuvannya trudovykh vidnosyn dyplomatychnykh pratsivnykiv [Legal regulation of labor relations of diplomatic employees]: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.05. Kyiv, 205 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 15.06.2025

УДК 342.9:502

DOI: 10.36550/2522-9230-2025-18-364-369

Куркова Ксенія Миколаївна,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач відділу науково-правових експертиз

та законопроектних робіт

Науково-дослідного інституту публічного права

kurkova_ksenya@ukr.net

ORCID ID: 0000-0002-4259-5511

Даниленко Анна Олександрівна,

доктор філософії в галузі права,

старший науковий співробітник

відділу проблем публічного права

Науково-дослідного інституту публічного права

a_danilenko07@ukr.net

ORCID ID: 0000-0001-8263-1364

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА: ІНСТИТУЦІЙНИЙ КОНТЕКСТ

Стаття присвячена ідентифікації системи суб'єктів, уповноважених на реалізацію публічного адміністрування у сфері охорони навколишнього природного середовища в Україні.

Визначено, що інституційний контекст публічного адміністрування загалом може бути представлений представниками реалізації виконавчої адміністративної влади. Однак зауважено, що в Україні загалом дещо ускладненим є розуміння дихотомічних особливостей політико-адміністративної діяльності представників влади, адже чіткого розподілу між адміністративними і політичними функціями суб'єктів формування та реалізації державних політик досі не сформовано. Тому узагальнюється про можливість розкриття порушеної проблематики через: 1) суб'єктів, на яких покладено функції реалізації державної політики у конкретних сферах, у тому числі у сфері охорони навколишнього природного середовища; 2) осіб, уповноважених на реалізацію заходів державної політики, зокрема і у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Визначено інституційний контекст публічного адміністрування у сфері охорони навколишнього природного середовища як відкриту та динамічну систему, що поєднує вертикальну ієрархію із горизонтальними зв'язками співпраці між владою, громадським сектором і бізнесом. Констатується, що склад таких суб'єктів може змінюватися залежно від конкретних заходів та документально визначених відповідальних виконавців. Проте, з наукової точки зору, не є помилковим твердження, що її основу формують органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які забезпечують координацію та реалізацію природоохоронних заходів на центральному та регіональному рівнях, а доповнюють – учасники, що долучаються до виконання окремих заходів, зокрема це громадські організації, ініціативні групи громадян та суб'єкти підприємництва, діяльність яких розгортається у досліджуваній сфері.

Ключові слова: громадськість, державна політика, екологічна безпека, органи виконавчої влади, охорона навколишнього природного середовища, публічне адміністрування, реалізація управлінських рішень, суб'єкти

Kurkova K., Danylenko A. PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF ENVIRONMENTAL PROTECTION: INSTITUTIONAL CONTEXT

The article is devoted to the identification of the system of actors authorized to implement public administration in the field of environmental protection in Ukraine.